

پایان تلخ نیم فصل برای استقلال
کابوس رازیستن

وحید آقایی: استقلال نیم فصل نخست بیست و چهارمین دوره لیگ برتر را با ناکامی محض به پایان رساند. تساوی مقابل سپاهان، تیمی که برای قهرمانی می جنگد، استقلال را در انتظارات هوادارانش فاصله دارد. رتبه دهم جدول و ۱۸ امتیاز از ۴۵ امتیاز ممکن، حاصل عملکردی است که کمتر کسی ابتدای فصل پیش بینی می کرد.

■ **موسمیانه: سرمربی ای که زیر بار سنگین انتظارات خم شده**
پیتسو موسمیانه با هدف ایجاد تحول به ایران آمد. او پس از جانمایی جواد نکونام، قرار بود روحی تازه به تیم بدمد اما نتایج پرنوسان و عدم ثبات در بازی ها، سسایه ای سنگین از انتقادها را بر سر او انداخت. موسمیانه که همیشه به عنوان مربی ای پارانامه و استراتژیست شناخته شده، در استقلال هنوز نتوانسته ایده هایش را به طور کامل پیاده کند.

پس از بازی برابر سپاهان، خبرنگاران موسمیانه را در حال ترک ورزشگاه دیدند. چشمان خسته و سرخ رنگ او و رفتارش که گویی می خواست از هر گفت و گوی غیر ضروری فرار کند، بازی از وضعیت بحرانی تیم بود.

او پیش از این مسابقه نیز در نشست خبری با جملاتی چون «استقلال همین است و نباید انتظارات بالا باشد» تلاش کرده بود فشار را از روی خود و تیمش بردارد اما این اظهارات بیشتر به نوعی پذیرش وضعیت کنونی تعبیر شد تا نشانی از امیدواری برای آینده.

■ **آغاز ناموفق و مسیر پر چالش**
استقلال فصل را با هدایت جواد نکونام آغاز کرد. با وجود امیدهایی که برای موفقیت این مربی وجود داشت، شرایط تیم نهنها بهبود نیافت، بلکه با جدایی نکونام و ورود موسمیانه، نوسان ها ادامه پیدا کرد.

استقلال در نیم فصل نخست ۱۸ امتیاز کسب کرد و نهنها ۱۴ امتیاز با صدر جدول، بلکه تنها ۵ امتیاز با منطقه سقوط فاصله دارد؛ موقعیتی که برای تیمی با تاریخچه و انتظاراتی استقلال، غیر قابل پذیرش است.

■ **بحران در زمین و مدیریت**
استقلال نهنها در زمین فوتبال، بلکه در مدیریت نیز با بحران مواجه است. سیاست های نقل و انتقالاتی ضعیف، عدم هماهنگی میان بازیکنان و کادر فنی و همچنین فشار بی وقفه هواداران، فضایی مسموم را برای تیم ایجاد کرده است. تساوی مقابل سپاهان که می توانست نقطه امیدی برای بهبود جایگاه تیم باشد، تنها ناراضی ها را تشدید کرد.

موسمیانه نیز پس از بازی بشدت عصبانی بود و حتی در رختکن با یکی از بازیکنان مهم تیم برخوردی تند داشت.

■ **نیم فصل دوم: فرصتی برای جبران یا ادامه ناکامی؟**

با پایان نیم فصل نخست، استقلال وارد تعطیلاتی شده که باید از آن برای بازسازی خود استفاده کند. انتظار می رود تغییرات قابل توجهی در ترکیب تیم ایجاد شود و بازیکنان جدیدی به جمع آبی پوشان اضافه شوند.

تقویت نقاط ضعف در تمام خطوط، از دفاع تا حمله، یکی از اولویتهای موسمیانه خواهد بود. اما سوال اصلی این است: آیا این تغییرات می تواند استقلال را به مسیر موفقیت بازگرداند؟ هواداران استقلال که سال ها به قهرمانی و رقابت در صدر جدول عادت داشته اند، دیگر تحمل ناکامی های بیشتر را ندارند.

هر اشتباه در این مقطع می تواند سرنوشت فصل را برای استقلال و حتی جایگاه موسمیانه در این تیم رقم بزند.

■ **آزمون بزرگ موسمیانه**
برای موسمیانه، نیم فصل دوم تنها یک فرصت نیست، بلکه یک آزمون سرنوشت ساز است. او باید نشان دهد نهنها می تواند استقلال را به روزهای اوج بازگرداند، بلکه قادر است اعتماد هواداران را دوباره به دست آورد.

اگر چه مسیر پیش رو پر از چالش است اما توانایی او در ایجاد تغییرات اساسی در ترکیب و تاکتیک های تیم، نقشی کلیدی در آینده استقلال را ایفا خواهد کرد.

■ **هواداران و انتظاراتها**
هواداران استقلال که هر نتیجه ضعیف تیم را با انتقادهای شدید دنبال می کنند، حالا بیش از هر زمان دیگری به عملکرد نیم فصل دوم چشم دوخته اند. آیا موسمیانه می تواند بار دیگر شور و شوق را به سکوهای آبی برگرداند یا بحران فعلی ادامه خواهد یافت؟

نیم فصل دوم، میدان سرنوشت سازی برای استقلال است. برای تیمی که زمانی نماد موفقیت و اقتدار بود، تنها راه نجات، بازگشت به مسیر پیروزی و احیای اعتماد هواداران است.

موسمیانه باید ثابت کند همان ناچای است که استقلال به آن نیاز دارد. آیا او موفق خواهد شد؟ این سوال تا پایان فصل بی پاسخ خواهد ماند.

پایان نیم فصل اول لیگ برتر و رونمایی از آنها که بوی جام می دهند

در سه راهی تهران، تبریز و اصفهان

مهدی مرسلی: پایان نیم فصل نخست لیگ برتر فوتبال ایران به ما نشان داد رقابت برای جام بیست و چهارم دیگر از یک مسیر صاف و مستقیم نمی گذرد، بلکه میان ۳ قطب جغرافیایی تبریز، اصفهان و تهران و احتمالاً اهواز در جریان است اما این تقسیم قدرت صرفاً محصول مدیریت استراتژیک و برنامه ریزی اصولی است یا شکاف های ساختاری فوتبال ایران همچنان پشت پرده این موفقیت های ظاهری نهفته اند؟

۱- **تراکتور: نسخه جدید یا تکرار یک آزمون بی پایان؟**
تراکتور این فصل، در ظاهر متفاوت از گذشته به میدان آمده است؛ تیمی که به نظر می رسد برای شکستن طلسم ناکامی در قهرمانی، مسیر تازه ای را انتخاب کرده اما آیا این تغییر، صرفاً حاصل دستمزد های نجومی و قراردادهای پرسروصدا است یا نتیجه یک تحول بنیادین؟

انتخاب دراگان اسکوچیچ به عنوان سرمربی و جذب بازیکنانی که تجربه قهرمانی را در کارنامه دارند، نشان داد مالک معمول تراکتور این بار نیز مسیر «نتیجه گرایی سریع» را پیش گرفته است. با صدرنشینی و کسب ۳۲ امتیاز، شاید تراکتور بتواند در نیمه اول لیگ، پرچم مدعی بودن را به اهتزاز در آورد اما تکیه بر روند کم نوسان به تنهایی کافی نیست. تیمی که در گذشته بارها قربانی مدیریت لحظه ای شده، نیاز دارد ساختار فنی خود را تثبیت کند تا از چرخه ناکامی فرار کند.

۲- **سپاهان: نوسان میان سنت و مدرنیته**
سپاهان، تیمی که همواره نماینده فوتبال مدرن ایران بوده، امسال نیز توانست جایگاه خود را در جمع مدعیان حفظ کند اما یک نگاه عمیق تر به عملکرد این تیم نشان می دهد اصفهانی ها همچنان در تعادلی شکننده میان میراث گذشته و نیاز به تحول امروز گرفتار هستند.

شروع فصل با زوزه مورایس برتالی، نشانه ای از عزم سپاهان برای بازگشت به اوج بود اما ناکامی در مدیریت نوسانات تیم از هفته پنجم تا نهم، نشان داد «مدرنیته وارداتی» بدون بستر سازی فرهنگی و ساختاری، تنها در حد یک تجربه موقت باقی می ماند. با آمدن پاتریس کارترون فرانسوی، سپاهان دوباره به مسیر بازگشت اما سوال این است: آیا این تغییرات کوتاه مدت می تواند راهی پایدار برای تیمی باشد که ۹ سال است جام لیگ برتر را نبرده؟

۳- **پرسپولیس: برخاستن ققنوس از خاکستر بحران**
پرسپولیس که نامش مترادف با قهرمانی است، در نیم فصل اول لیگ بیست و چهارم تجربه ای عجیب و برناتقاض را از سر گذراند. شروع خوب تیم با کارلوس گاریدو و پیروزی های متوالی، بوی جام را برای هواداران قرمز به مرغان آورد اما ۴ شکست پی در پی از هفته دهم تا سیزدهم، این تیم را در لبه سقوط قرار داد.

تغییر سرمربی و حضور موقت کریم باقری روی نیمکت به عنوان سرمربی، بار دیگر نشان داد پرسپولیس، ققنوسی است که هر بار از دل بحران برمی خیزد. اما این نوسانات،

محصول چیست؟ آیا مدیریت کوتاه مدت می تواند این تیم را در مسیر قهرمانی حفظ کند یا اینکه بحران ساختاری دیر یا زود گریبانگیر آن خواهد شد؟

۴- **فولاد: شگفتی یا محصول تغییر؟**
فولاد خوزستان، تیمی که فصل پیش در آستانه سقوط بود و هفته آخر در لیگ برتر ماندنی شد، امسال به یکی از شگفتی ها بدل شده است. با نشستن یحیی گل محمدی روی نیمکت فولاد، این تیم توانست نهنها در منطقه سقوط فرار کند، بلکه به رتبه چهارم جدول و ۴ امتیاز صدر برسد.

اما آیا این صعود چشمگیر، نتیجه ای پایدار است؟ فولاد در گذشته نشان داده به سادگی در دام مدیریت احساسی می افتد اما اگر این روند به همین شکل ادامه پیدا کند، فولاد می تواند به یکی از مدعیان واقعی قهرمانی بدل شود. نیاز به ساختار و استراتژی بلندمدت در این تیم، بیش از هر چیز احساس می شود.

۵- **استقلال: سقوط یک امپراتوری**
استقلال تهران، تیمی که همواره به عنوان یکی از مدعیان اصلی قهرمانی شناخته می شد، این فصل در بحران گرفتار شده. ۱۸ امتیاز از ۱۵ بازی، آبی های پایتخت در رتبه

دهم جدول جا خوش کرده اند و فاصله ۱۴ امتیازی با صدر جدول، عملاً این تیم را از جمع مدعیان خارج کرده است. مشکلات مدیریتی و تغییرات مداوم در کادر فنی، استقلال را از مسیر موفقیت دور کرد. انتخاب پیتسو موسمیانه به عنوان سرمربی

جدید، شاید روزنه ای از امید برای هواداران باشد اما آیا این تغییر به تنهایی می تواند استقلال را به جایگاه واقعی اش بازگرداند؟

■ **نتیجه گیری: لیگ برتر و باز نمایی بحران های فوتبال ایران**
نیم فصل نخست لیگ بیست و چهارم، بیش از هر چیز، همچنان گرفتار مدیریت های کوتاه مدت، نیمکت های لوزان، تصمیمات احساسی و کمبود زیرساخت های لازم است. اگر چه رقابت میان سه ضلعی تبریز، اصفهان و تهران جذابیت های بیست و چهارمین دوره لیگ برتر را افزایش داده اما سوال اساسی این است: آیا این رقابت ها می تواند نشانه ای از پیشرفت واقعی فوتبال ایران باشد یا صرفاً یک رقابت زودگذر میان تیم هایی است که هنوز به ثبات ساختاری نرسیده اند؟ پاسخ این پرسش، سرنوشت فوتبال ایران را در سال های پیش رو رقم می زند.

تعمید قرارداد ارونوف

تصمیمی هوشمندانه یا ریسکی پرهزینه؟

۴- **فرصتی برای کسب سود آینده**
یکی از مزیت های حفظ ارونوف، قابلیت فروش او در آینده است. او تنها ۲۳ سال دارد و می تواند در سال های پیش رو به گزینهای جذاب برای دیگر باشگاه ها تبدیل شود. اگر قرارداد او به درستی مدیریت شود و پرداخت ها به موقع انجام شود، باشگاه علاوه بر بهره مندی از توانایی های او در زمین، می تواند در آینده از فروشش سود خوبی کسب کند.

■ **جمع بندی: یک تصمیم راهبردی**
این تصمیم قرارداد، اگر با مدیریت صحیح همراه باشد، بیشتر از یک هزینه ساده است؛ این یک سرمایه گذاری بلندمدت برای باشگاهی است که می خواهد جایگاه خود را در سطح اول فوتبال حفظ کند.

ارونوف می تواند نهنها در میدان، بلکه در ترازنامه مالی باشگاه نیز نقشی کلیدی ایفا کند. آینده به تصمیم های درست امروز وابسته است.

رضا بهنام: باشگاه پرسپولیس قرارداد ارونوف را برای ۲ فصل دیگر تمدید کرده است اما شایعاتی پیرامون جزئیات مالی این قرارداد منتشر شده که به بحث های داغ در میان هواداران و کارشناسان انجامیده است. گفته می شود او برای فصل اول یک میلیون دلار و برای فصل دوم یک میلیون و ۲۰۰ هزار دلار دریافت خواهد کرد، به علاوه ۲۰ درصد پاداش هایی که دستیابی به آنها دشوار نیست. حال، این پرسش مطرح می شود: آیا چنین مبلغی توجیه پذیر است؟ اجازه دهید این موضوع را از ۴ زاویه بررسی کنیم.

۱- **ضرورت انتخاب بین بله یا خیر**
در فوتبال حرفه ای، نمی توان میان ماندن یا رفتن یک بازیکن بلا تکلیف بود. اگر باشگاه به ادامه همکاری با ارونوف علاقه دارد، طبیعتاً باید هزینه آن را بپردازد. بازیکنی که توانسته ارزش خود را در میدان اثبات کند، هرگز پیشنهادهای ناچیز را نمی پذیرد. او هم مانند هر حرفه ای دیگری از جایگاه خود آگاه است و حاضر نیست خود را ارزان بفروشد.

۲- **اولویت بندی هزینه ها**
پرسپولیس تابستان گذشته عبدالکریم حسن را به باشگاهی در قطر فروخت و از این انتقال سود مالی خوبی به دست آورد. آیا منطقی نیست بخشی از این درآمد برای نگه داشتن یکی از ستون های اصلی تیم صرف شود؟ چنین تصمیمی، نهنها یک هزینه ضروری، بلکه نوعی سرمایه گذاری روی بقای موفقیت تیم است.

۳- **اجتناب از خرید های بی ثمر**
تجربه های قبلی ثابت کرده هزینه های اندک برای جذب بازیکنان خارجی که کیفیت نامعلومی دارند، معمولاً نتیجه ای جز ضرر ندارد. بسیاری از این بازیکنان حتی در حد متوسط هم ظاهر نمی شوند و تنها مشکلات حقوقی و مالی برای باشگاه به جا می گذارند. آیا بهتر نیست جای این سیاست های پراکنده، تمام بودجه در اختیار صرف بازیکنی کرد که توانایی اش به وضوح اثبات شده است؟

فرصت سوزی و غفلت پیروزی را از استقلال گرفت

شب تلخ آبی ها

ضعف کاکوتا در امور دفاعی و فشار وارده به رضاییان از این بابت، بیشتر حملات شان را بر جناح چپ خود متمرکز کردند؛ توپ لو دان های سلسلوار آبی پوشان در دقایق پایانی این نیمه نیز مزید بر علت شد تا میهمان بر دروازه میزبان خیمه زد ولی یک تکل خوب و به موقع از چشمی روی پای لیموچی و یک ضربه بد از محبی، مانع تهدید جدی دروازه حسینی شد. استقلال نیمه دوم را نیز هجومی تر از سپاهان شروع کرد و دقیقه ۵۲ روی یک کار تاکتیکی خوب که از خط دفاعی اش آغاز کرده بود صاحب یک فرصت خوب دیگر شد اما رضاییان نتوانست از پاس رضاوند استفاده بهینه را ببرد و ضربه او را محبی از روی خط دروازه دفع کرد. معمایی است؛ رضاوند بازی های پایانی و در آستانه نقل و انتقالات را خوب ظاهر می شود؛ دقیقه ۶۸ نیز نیازمند شوت علیرضا کوشکی را در ۲ مرحله کنترل کرد تا سپاهانی که سوار بازی شده بودند گل دوم را نخورند. استقلال که با بیرون رفتن ماشاربیوف عقب نشسته بود، فرصت بیشتری برای حملات پر دامنه شاگردان کارترون ایجاد کرد و بالاخره دقیقه ۷۴ روی پاس تودر و دقیق انزوزنی، لیموچی از اشتباه خط دفاع استقلال در افسایدگیری نهایت بهره را برد و به زیبایی دروازه حسینی را باز کرد تا بازی پایانی نیم فصل با تقسیم امتیازات خاتمه یابد.

آبی پوشان تهرانی، اگر چه سان ۳ دیدار قبل، با تساوی زمین را ترک کردند ولی این بار بارانه یک بازی بهتر در مقابل حرفه ای قدرمی توانستند؛ یک برد شیرین، نیم فصل تلخ خود را به پایان بزنند ولی فرصت سوزی ها و غفلت شان مانع آن شد. سسوا ۲ فرصت گلی که استقلال ها از دست دادند در دقایق ۵۴ و ۶۷ نیز اشتباه کاکوتا در تصمیم گیری و ارسال پاس بد او، ۲ حمله خوب آنها را هدر داد. تعویض های موسمیانه در فاز هجومی هم گرهی نگشود، چرا که تنها تاثیر رضایی در بازی، خطای او روی بازیکن حریف بود و لاغیراً واقعا با تکل و با وجود انتقادات، در هر حالی از رضایی سرتر است، استقلال با حضور آرمان رضایی عملاً خودش را ۱۰ نفره می کند.

حالا انتظارات بر استفاده بهینه استقلال و موسمیانه از تعطیلات نیم فصل متمرکز است. خروجی اش چه باشد باید نیم فصل دوم را انتظار کشید.

عبدالله دارابی: سوپر آل کلاسیکو ایران به لحاظ نوع بازی، یکی از بازی های خوب نیم فصل استقلال از آب درآمد، گویا قلق مریگیری موسمیانه اینگونه است؛ هر چه حریف قوی تر، تیم پیتسو نیز بهتر.

استقلال بازی را بهتر از سپاهان پر مهره شروع کرد و دقیقه ۲۲ با پاس عمقی رضاوند و بغل پای دقیق مسعود جمعه به گل رسید. جمعه دقیقه ۳۳ روی ساتر رامین رضاییان صاحب یک فرصت عالی دیگر شد اما با بی دقتی توپ را به فضای بالای دروازه نیازمند کوبید تا همان گونه که با یک گل بهار نمی شود، تکل جمعه نیز دلیل بر کیفیت بالای این بازیکن نباشد. تا مرور زمان چه نشان دهد!

دقیقه ۳۵ بازی پاس لیموچی از بین ۲ مدافع استقلال به محمد مهدی محبی رسید اما ضربه او را حسینی به کرنر فرستاد. استقلال نیمه اول روان تر از بازی های قبلی اش و حتی بهتر از سپاهان ظاهر شد ولی نتوانست از حملات خود به گل دیگری برسد

چون در فاز پایانی حملاتش با گلستی هایی مواجه بود.

[اسپورت]

یک خرابکاری دیگر از وینیسوس

[مارکا]

پادشاهان کامبک

[موندوپورتوو]

بازگشت بار سابه قانون ۱:۱

[گاتزتا]

میلان، پیشروی به سوی داری

[آس]

صدر نشین باورمند

